

Мамушкіна Наталя,

студент групи М1_Т_3

факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти

наук. керівник: **О.В. Рогозіна**

к.п.н., доцент (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЇ

Актуальність. Метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору. На сучасного вчителя покладається значна роль у підготовці майбутніх кваліфікованих кадрів, спроможних працювати у сучасних умовах. Зважаючи на те, що успіх формування діяльності особистості, яка здатна приймати нові, цікаві, нестандартні рішення, ефективно розв'язувати складні завдання, добре орієнтуватись у застосуванні новітніх технологій у сучасних умовах, значною мірою залежить від розвитку творчо-інтелектуальних здібностей, актуальним є питання підготовки майбутніх учителів до розвитку цих здібностей..

Ступінь досліджуваності. Питання проблемного навчання досліджувало ряд вчених, які остаточно єдиної думки у його розв'язанні не досягли. По різному трактується розуміння особливостей функціонування проблемності на уроці, а також сам безпосередній вплив проблемної ситуації на пізнавальну активність та психологічний стан особистості. Зокрема, М. М. Скаткін, а також І. Я. Лернер розглядають проблемне навчання як один із методів навчальної діяльності, який ґрунтується на самостійній пізнавальній діяльності учнів, а в свою чергу М. І. Махмутов обґрунтовує особливості проблемного навчання як цілої методичної системи, яка об'єднує різноманітні методи навчання [1, 30]. І. А. Ільницька, обґрунтовуючи особливості проблемного навчання, особливу увагу в своїх дослідженнях зосереджувала на розробці шляхів створення різних видів проблемних ситуацій.

Сутність дослідження. В організації навчання на проблемній основі найскладнішим є питання створення передпроблемного і проблемного творчого клімату співробітництва викладача, груп, колективу з тим, щоб легше було вносити (учням і викладачу) проблемні ситуації у навчальний процес. Цей етап називають створенням творчих відносин між учителем технологій і учнями (педагогічні умови проблемного викладу матеріалу). Як показують дослідження, деякі вчителі з цією метою спочатку ставлять складне запитання або подають серію запитань на основі описаної ситуації або викладають загальну теорію у вигляді ідей та історії їх народження чи пропонують практичні ситуації для формування інтересу до створення об'єктів. Водночас при цьому узгоджується спільна діяльність вчителя та учнів при високій самостійності останніх.

У загальному вигляді розв'язати проблемну ситуацію – це позбутися наявної суперечності шляхом перетворення ситуації (теоретично і

практично), розв'язати проблему – відповісти на поставлене запитання, керуючись науковими методами.

Проте все це можливе за певних умов. Проблемне навчання не дає результатів, якщо учні мають недостатній розвиток і низький рівень знань. Воно також вимагає високої предметної і методичної кваліфікації вчителя. Проблемне навчання потребує багато часу, тому його слід використовувати у поєднанні з іншими видами навчання.

Основні висновки. Таким чином, досконало володіючи матеріалом, знаючи умови виникнення і способи створення проблемних ситуацій, на уроках технологій учитель завжди може використати проблемність як засіб розумової та творчої діяльності учнів. Адже використання елементів проблемного навчання робить приклади більш доказовими, навчає логічно мислити; спонукає розвиток інтелекту, підтримує ініціативу, формує критичне мислення; викликає зростання інтересу до навчання і пізнавального ставлення до дійсності. Отже, проблемне навчання є одним із найефективніших засобів активізації навчальних процесів у проектно-технологічній діяльності учнів на уроках технологій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Махмутов М.И. Принципы проблемности в обучении / М.И.Махмутов // Вопросы психологии.– М. : Просвещение. 1984.С.30-36.

Іван Місніков,

студент групи М1_Т

факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти

наук. керівник: **О.В. Рогозіна,**

к.п.н., доцент (БДПУ)

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Актуальність. Сучасна система освіти переживає багато значних змін, які допомагають підвищити якість викладання та поставити нові вимоги до випускника закладу загальної середньої освіти. Оскільки традиційне навчання багато в чому не задовольняє сучасні вимоги, існує об'єктивна необхідність застосування новітніх організаційних форм освітньої роботи. Вони зорієнтовані на розвиток творчої особистості, формування в неї нестандартного мислення, а також на організацію діалогів, вільних обмінів думками та створення ситуацій успіху.

Традиційний підхід до навчання не завжди є найбільш доречним, оскільки не забезпечує належним чином інтенсивне оволодіння системою знань, формування компетентностей, які б сприяли розвитку особистості та створювали б умови для найбільш повного та ефективного використання розумових можливостей кожного учня на уроках технологій.

Ступінь досліджуваності проблеми. Досліджували роль гри у процесі навчання такі видатні педагоги і психологи, як Ю. Азаров, Ш. Амонашвілі, Л. Виготський, Д. Ельконін, Л. Савченко, В. Сухомлинський та інші. Більшість з них вважали, що без гри неможливо досягти цілісного